

казького побережжя. — Переможні бої на Північному ку. — Німецькі підводні човни бомбардують гарматним і американські пристані. — Летунські атаки на Англію

ФМ 22 літаки без жодних власних втрат.

На середньому і північному відтинку фронту заламалися по важких боях нечісленим місцевим ворожі наступи. Під час власних наступальних дій на північному відтинку фронту знищено або здобуто по кількадесніх боях на одному місці 11 гармат, як теж 50 гранатометів і скростирилів. Сильні летунські з'єднання успішно атакували під час наземних боїв і знищили большевицькі постачальні шляхи.

На Карельському фронті на відтинку Свіру німецькі і фінські частини завдали ворогові важких втрат під час багатодесніх оборонних боїв.

На Льодовому морі потопили підводні човни при співдіянні летунства 2 ворожі кораблі, містоти 12.000 брт., в цьому один корабель-цистерну, що входили у склад конвойної валки. Три інші великі кораблі пошкоджені. Конвойні воєнні кораблі також поцілені бомбами.

В Північній Африці заламався випад британських розвідувальних загонів у Киренайці.

На Середземному морі один

німецький підводний човен стопедував корабель, що стояв у пристані Бейруті. Інший підводний човен заатакував гарматним вогнем електрівно в Яффі та важко пошкодив. Німецькі підводні човни потопили знову 3 транспортові вітрильники, що належали до британської допоміжної комунікації при берегах Північної Африки.

Сильні атаки летунства, скрізь на військові споруди острова Мальта продовжувають далі. Помічено, що точні попадання бомб важкого калібрю спричинили, зокрема у постачальних спорудах, сильні знищення, пожежі та експлозії. Також на летовищах острова спричинено тяжкі втрати.

Як уже подано у спеціальному повідомленні, німецькі підводні човни потопили біля східного побережжя Півн. Америки і на Карабському морі 18 кораблів ворога, загальної містоти 131.000 брт. Один підводний човен заатакував артилерійським вогнем збірники нафти в Баленбей на острові Кюрасао, викликуючи пожежі.

Легкі німецькі бомбардувальники заатакували вчо-

СОЮЗ ГЛОСКІЧІСТЬ ФІЛІАЛІВ
Весна у розпалі. Тає останній сніг, все більше і більше просихає земля, а тим самим все більше і більше тає і висихає остання надія східного Молоха на перемогу.

Німецька армія вже прогнала більшевиків з Прибалтики (Литва, Латвія, Естонія...), з Східної Карелії, з Білорусії і майже з усієї України і глибоко-глибоко врізалася уже в саму „ісконні русскую землю“! (Читай — Московщину).

У згаданих звільнених територіях населення ставилось вороже до окупантів — червоної армії; українці, білоруси та інші не-московські національності не хотіли воювати за інтереси Москви і, якщо не вдавалося кому здизертиувати, то решта вояків масово піддавалася в німецький полон уже на полі бою. Про це яскраво свідчать сотні тисяч полонених українців, яких німецька влада випускає додому.

раршного дня бомбами і бортовою зброєю фабричні споруди та кораблі біля південного побережжя Англії.

Полковник Ілефельд осягнув на східному фронті свою 85—88 перемогу в повітрі.

Під час перемог німецьких підводних човнів біля побережжя Америки, спеціально визначився підводний човен під командуванням командира-лейтенанта Міцельбурга.

один великий висновок: на сьогодні боротьба на Сході йде вже на супо-московській території і ведеться вона вже в основному проти москалів, монголів та деяких інших на-півднів азіяцьких племен. З огляду на це і війна тепер набрала жорстокішого характеру.

Та москалі знайшли собі „нового“ вірного союзника — жидову. Їх інтереси на даному етапі, виявляються спільні. Чому? І чи випадково сталося це поєднання?

Варто — хоча поверхово — познайомитись з історією політичного життя Москви останніх десятиліть, щоб ствердити, що союз москалів з жидами — зовсім не випадкова річ. Хто був вождями і з кого складалася основна маса російської соціал-демократії, зокрема — більшевиків, які в кінець-кінців завоювали владу? З жidів і москалів! Факти: поруч з жидами Мартовим, Аксельродом, Парвусом, Ейдеманом, Літвіновим-Фінкельштейном та ін. — при кермі партії стояли такі москалі, як Плеханов, Кіров, Ворошилов, Калінін, Сергеев (Артем), Молотов та багато інших. Сюди ж належить і пів-жид Ленін (мати його була жидівка), який був ніби-то живим втіленням союзу москалів з жидами.

Але симпатію москалів до жidів ми бачимо не тільки в лівих сферах, але й у значно правіших представників московського політичного життя. Для прикладу згадаємо хочащо з діяльності колишнього російського Тимчасового Уряду. Українська делегація неодноразово зверталася до нього після лютневої революції 1917 року з тим, щоб він визнав автономію України. А що з того вийшло? Нічого! А між тим, той самий Тимчасовий Уряд, що ним проводили такі типові представники москалів, як князь Львов, Мілюков, Гучков, Керенський, поспішив з першого ж дня своєї діяльності поставити на вирішення жидівське питання так, як цього розуміється, хотіли жиди (див. О. Лотоцький — „Сторінки Минулого“, т. III.).

З перемогою жовтневого перевороту союз москалів з жидами ще більше затиснівся, а продовжуючи останніх 22-х років він досяг свого кульмінаційного розвитку. Що це так, то ми знову ж бачимо, що як раніше, так і тепер, за більшевицьких часів, в уряді

День народин Фюрера

ПРОМОВА МІНІСТРА НІМЕЧЧИНИ, Д-ра ГЕББЕЛЬСА

БЕРЛІН, 20 квітня. (тп) — У навечер'я 53-их уродин Фюрера, відбулася у берлінській фільармонії достойна вроцість, осередком якої була промова державного міністра Німеччини, д-ра Геббельса. У промові державного міністра Німеччини була висловлена заява вірності та віри німецького народу до свого Фюрера.

Державний Маршал Великонімеччини, Герман Герінг видав з нагоди дні народин Фюрера поклик, в якому зазначує, що Адольф Гітлер переживає глибоку любов своєго народу не, як у мірі, у веселій радості святочно зворушених мас, але в геройському зусилі своїх воїків та в нівтомному виконуванні обов'язку батьківщини. Якщо Фюрер веде нас у

цьому році на зустріч новим великим рішенням і перемогам, — читаємо у відозві, — то він находить фронт і батьківщину завжди готовими виконати його волю”.

БОГОСЛУЖЕННЯ У ХРАМІ СВ. ЮРА

Представники УЦК склали побажання

В понеділок, 20 квітня, як у день народин Фюрера Великонімеччини, відбулося засідання з ініціативи Українського Центрального Комітету в Архікатедральному Храмі св. Юра у Львові богослужіння. Співав хор проф. Прокоповича. На богослуженні були присутні представники німецької влади, Управи міста, Української Поліції, державних установ, Українського Окружного Комітету, Українського Комітету на місто Львів, українських куль-

турно-освітніх та економічних установ та українських організацій, між іншими організації українських комбантів, і преси. Громадянство виповнило церкву.

Після богослужіння представники Українського Центрального Комітету склали побажання для Фюрера на руки шефа уряду д-ра Льозакера.

ДЕРЖАВНІ ПРАПОРИ У ЛЬВОВІ

У день народин Фюрера Великонімеччини Адольфа Гітлера, замітний був у Львові святочний настрій. Вправді велася у місті нормальна праця, але державні будинки, як теж і приватні доми, вдекоровано державними прапорами. По святах відбулися богослужіння. В Оперному Театрі та в Театрі СС-Поліції відбулися увечорі театральні вистави,